

אַסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמַּד

יוֹצֵא לְאֹר ע"י בֵּית הַכִּנְסַת שְׁכֵנֵת ע"י חַמַּד - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לַעֲלוֹי נִשְׁמַת הַאיִשָּׁה הַכֹּשֶׁרָה צַבִּיה (כְּזֹלָה) בַּת פְּגִרָה ע"ה לְבֵית מִשׁ' כַּהֵן

פְּרֻשֶׁת וַיְגִשׁ - אַסוּר לְהַתְּלוֹן

הַעֲלוֹן מְקֻדָּשׁ לַהֲצֻלַחַת

יִצְחָק אֲרִיאֵל בֶּן טוֹבָה
יָנִיב בֶּן גִּילָה
שְׁמוּאֵל אֵימָן בֶּן אֶסְתֵּר זָרִי
מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרֻכָּה-
לִיאוֹר יְהוֹשֻׁעַ סוֹמֵךְ וּב"ב
יְהוּדָה אֲרִיָּה בֶּן רַחֵל בְּרֻכָּה
עֵינַת בַּת רַחֵל בְּרֻכָּה
רַחֵל בְּרֻכָּה בַּת פְּדִילָה דְלִיָּה
נָעִם יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרֻכָּה
יוֹסֵף לִיאוֹר בֶּן דְלִיָּה אֶפְרַת פְּרַנְסָה בְּקִלּוֹת וּבְשַׁפְעַ
נְטִלִי בַת יוֹנִית
כּוֹלֵל בְּרַסְלָב אֵילִת

צִיּוּג הַגּוֹן וְכֹשֶׁר בַּמְהָרָה

אוֹרֵן בֶּן אֶסְתֵּר
תַּרְצָה בְּתִיָּה בַת יִמְנָה נִינֹט
עֲמִית בַּת טוֹבָה
חַגִּית בַּת גִּילָה
נִתְנָאֵל בֶּן גִּינָה

זֶרַע קוֹדֵשׁ בֵּר קִיִּימָא

גְּלִית בַּת מִסּוּדִי
אֵילָנָה בַת רוּחַמָּה שְׁמוּאֵל אֵימָן בֶּן אֶסְתֵּר זָרִי
סִיּוֹן בַּת אֶסְתֵּר

רְפוּאָה שְׁלֵמָה

הַגֵּה"צ אֲלֵיעֶזֶר בְּרַלְבֵּד בֶּן עֵטִיא שְׁלִיט"א
מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרֻכָּה יִצְחָק בֶּן עֲזָרָא
יִמְנָה נִיזְרִי בַת סֹטָה- בְּרִיאוֹת וְאֲרִיכּוֹת יָמִים
מִרְדְּכֵי נִיזְרִי בֶן פְּרַחָה- בְּרִיאוֹת וְאֲרִיכּוֹת יָמִים
מֵאִיה בַּת עֵדִי
גִילָה בַת אַקְבָּאֵל - בְּרִיאוֹת וְאֲרִיכּוֹת יָמִים
אֶסְתֵּר בַּת סוּלִיקָה
מֵדַל בַּת חַנָּה
יְהוּדִית אֶסְתֵּר פְּרַאדֵּל בַּת חִיָּה- בְּרִיאוֹת וְאֲרִיכּוֹת יָמִים
יְהוּדָה בֶּן סַעֲדִיָּה
נָעִם יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרֻכָּה
אַקְבָּאֵל בַּת נוֹשְׁפָּאֲרִין שִׁירָה שִׁילַת בַּת אֹרִילִי
תַּמָּר פּוֹרְטוּנָה בַת מִיִּסָּה רְפָאֵל מִשָּׁה בֶּן רַחֵל
רַחֵל בַּת זְהָרָה
אֵילָנָה בֶּן גּוֹהַר פִּינִיָּה וּמִירָה בַת מוֹנַבְאָר-
נַחַת מְכַל יוֹצֵאֵי חֲצִיָּהִם
מִוִּרְיָה בֶּן רַחֵל בְּרֻכָּה
יְהוּדָה אֲרִיָּה בֶּן רַחֵל בְּרֻכָּה טוֹבָה בַת אֹרָה
שְׁלוֹ בֶן מֵדַל פְּחִימָה
יִפְה בַת שְׂרָה- הַצִּלְחָה רְפוּאָה נְעִימָה בַת שְׂרָה
רוּהוּלָה רוֹן בֶּן זוֹלִיכָה תִּירְצָה בַת מַלְכָּה שְׂרַעְבִי
מִישָׁא אֶסְתֵּר בַּת זְהָרָה שְׁאוּל בֶּן סִילְבִיָּה
יוֹסֵף חַיִּים בֶּן נֹסְכָה
דוּד בֶּן מֵדָה
כֵּל עִם יִשְׂרָאֵל

רש"י- לברך על מידת פורענות בלבב שלם. והרמב"ם בפירושו שם מוסיף: רצה לומר לקבל אותו בשמחה ולב טוב ולכבוש כעסו ויטיב נפשו, כשיברך הטוב והמטיב. ע"כ. כוונת הרמב"ם לומר בזה, שהסרת הטינה והתרעומת נכלל במצוות וְאַהֲבַתְּ, שכן בכל לבבך כולל להסיר הטינה מלב אוהביו.

וכן כתב האור החיים על הפסוק (דברים ו, ה): "וְאַהֲבַתְּ וְכו' בְּכָל לְבָבְךָ" וז"ל: ונראה, שהתכוון ה' במאמר זה להסיר טינה מלב אוהביו, שחפץ האדם וחשקו בעולם החיים הם שלשה דברים: בני, חיי, ומזוני וכו'. ושלושתן אינם תלויים להשיג באמצעות עבודת ה' ואהבתו, כמו שאמרו בגמרא: בני חיי ומזוני לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא. וזה יסובב ההרחקה מאוהבי ה', ומה גם בהתקבץ להאוהב שניים מהם חוסר הבנים והעוני, יתחמץ לבבו בקרבו, והגם שיתחזק עם לבבו לא ישמע לו, כי המורגש אליו ירחיקנו מלשמעו לאהוב, לזה בא דבר ה' וציווה לו על הדבר הזה, שיעריך אהבת ה' בלבו ב' דברים אלו, הגם שיטלום ממנו. עכ"ל.

וכן איוב (א כ"א) אומר "ה' נָתַן וְה' לָקַח יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ" בין על מידה טובה בין על מדת הפורענות.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

כותב הרב דעת זקנים מבעלי התוספות בשם המדרש: בשעה שאמר יעקב לפרעה מעט ורעים היו שני חיי. אמר לו הקב"ה: 'אני מלטתיך מעשו ומלבן והחזרתי לך את דינה ואת יוסף ואתה מתרעם על חיך שהם מעט ורעים?! חיך שבמניין התיבות שיש מן "וַיֹּאמֶר פְּרַעֲוֹ אֶל יַעֲקֹב כֹּמֶה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ... עַד יָמֵי שְׁנֵי מְגוּרֶיךָ" (בראשית מז, ט) כך יחסרו משנותיך. ע"כ.

מקור לדברים האלו, שלא יתרעם אדם על כל הקורות הבאים עליו, מצאנו בגמרא מסכת קדושין (פ ע"ב) על הכתוב (איכה ג, ט) "מֵה יִתְאַוֵּן אָדָם חֵי גְבַר עַל חֶטְאָו", לדעת אבא שאול שם מדובר במתרעם על מידותיו, וכוונת הפסוק הוא, מה יתרעם אדם על מידותיו, וכי גבר על חטאיו דיו שנתנו לו חיים. ופירש רש"י שם: למה יתרעם אדם על הקורות עליו, אחר כל החסד, שאני עושה עמו שנתתי לו חיים, ולא הבאתי עליו מיתה, וכי גבר על חטאיו, הוא שלא חטא לי ובצדקתו הוא חי?

ונראה, שזו גם כוונת הרמב"ם בפירושו (ברכות פ"ט) על דברי המשנה שם: חייב אדם לברך על הרעה, כשם שמברך על הטובה, שנאמר: 'וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּגו' (דברים ו, ה). בשני יצריך ביצר טוב וביצר רע. ואמר רבא שם בגמרא (ס ע"ב): לא נצרכה אלא לקבולניהו בשמחה. ופירש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---------------------------------------	--	--

07/12/2013	ד טבת תשע"ד		
פרשת ויגש			
הפטרה: "ויהי דבר"- יחזקאל ל"ז			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
17:44	15:59	17:14	י"ב
17:54	16:13	17:16	ת"א
17:52	16:03	17:14	ח"פ
17:44	16:17	17:18	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה - שבת

האם מותר לפתוח בקבוקי שתייה בשבת קודש?

? שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

כאשר הפקק עשוי ממתכת, נחלקו הפוסקים, האם מותר לפתוח את פקקי ההברגה, אשר עם פתיחתם מנתקים טבעת. לכתחילה יש לפתוח קודם השבת, אולם אם שכחו לפותחו קודם השבת, מותר לפתוח בשבת. **מקורות:** הראש"ל בשו"ת יחיה דעת, שו"ת אור לציון ח"ב וכתב להתיר היות ורגע לפני שהוברג הפקק אם היינו עוצרים את המכונה היינו רואים כאן פקק.

ובני אשכנז מחמירים, היות שבעצם פתיחת הפקק, נוצר כאן כלי שמעולם לא היה כאן פקק, אלא טס מתכת שהונח על פי הבקבוק, והמכונה על ידי ההטבעה יצרה כאן פקק, אך מעולם לא היה כאן פקק, שהוברג על הבקבוק. **מקורות:** כן פסק הגרש"ז אורבך בשו"ת מנחת שלמה ח"א (סימן צא אות יב), שו"ת באר משה ח"ג (סימן צ), שו"ת ציץ אליעזר ח"ד (סימן מה), שו"ת משנה הלכות ח"ז (סימן מג).

ובשעת הצורך מנקבים את הפקק, באופן שלא יוכל לשמש יותר ככלי, ואז מותר לפותחו. **מקורות:** שו"ת אז נדברו ח"ג (סימן מ). ואין כאן איסור סותר מכיון שהפקק אינו כלי חשוב דינו כמוסתקי, שאין בו משום איסור סותר, כ"כ הגרש"ז אורבך הובא בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ט הערה סא), וכן דעת הגרי"ש אלישיב הובא בספר ארחות שבת (פי"ב הערה ל).

לגבי הסרת פקק מתכת כעין כתר (המצוי בבקבוקי בירה) מותר להסיר את הפקק מן הבקבוק, ואף על פי שבשעת הפתיחה מעקמים את הפקק. **מקורות:** חזון איש (או"ח סימן נא ס"ק יא) לפי שפקק זה דומה למגופה של חבית, ולא מצינו איסור סותר במגופה. ועיקומו בשעת הפתיחה נחשב כשימוש בפקק ולא כסתירה, ועומד הוא להעקם בפתיחתו, וממילא בשעת הידוקו בטלה ממנו תורת כלי. ובשו"ת מנחת שלמה (מהדו"ת סימן לב, וח"א סימן צא אות יב) שאף לאחר הרחבת הפקק משמש הוא לכיסוי הבקבוק.

אף לדעת האוסרים במתכת, מותר לפתוח לכתחילה פקק העשוי מפלסטיק. **מקורות:** שו"ת מנחת שלמה ח"ב (סימן יא) כיוון שהם כבר עשויים ככלי גמור לפני שהולבשו על הבקבוק. ואף מותר להסיר את הטבעת מעל הבקבוק לאחר ניתוקה. **מקורות:** בספר שלמי יהודה (פ"ו הכ"ב) הביא שכן דעת הגרי"ש אלישיב. ובספר מאור השבת (פכ"ג ה"ז) הביא לדעת הגר"י פ"י שר שאסר בזה.

עשית חסד

הרה"ק רבי יהודה הורוויץ מדזיקוב זיע"א, היה נוהג בפקודת רופאיו, לצאת לטיול בכל יום כדי לשאוף אוויר צח, פעם אירע שכבר היה מוכן לצאת מביתו, והנה הגיעה אשה אלמנה ומרת נפש, שבעלה נפטר לאחרונה בדמי ימיו, שבאה לשפוך לפניו את מרי שיחה כדי להפיג את צערה. רבי יהודה חזר לחדרו וישב לשמוע את אשר מעיק עליה ודיבר על לבה להרגיעה **מסערת נפשה.**

כשעזבה האשה את הבית, היה רבי יהודה מיוזע ומיוגע מרוב מאמץ וכאב, וביקש מהמשמש שיעזור לו לעלות על משכבו. שאלוהו: "ומה עם הטיול היומי? והרי הרופאים ציווהו?". ענה הרבי: "יודעים אתם מי היה כאן? אלמנה! נחלשו כוחותי, עד שאינני מסוגל לצאת לטיול".

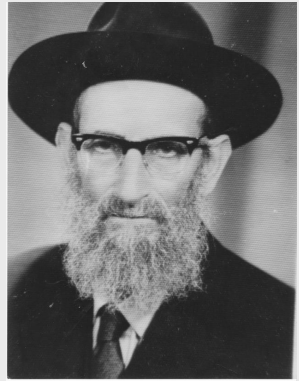
חשבונות שמים

מסופר על הרה"ק רבי יצחק מנשכיז זי"ע שהזכירו לפניו על-ידי שליח את השר שלום מבלז זיע"א שהיה מוטל על ערש דווי, ענה על זה הרבי מנשכיז, שהצדיק ר' שר שלום צריך להסתלק לבית-עולמו, מכיוון שבעולם העליון צריכים עוד חבר לבית-דין של מעלה.

הרבנית שעמדה בחדר אחר, כששמעה זאת מאחורי הפרגוד, אמרה בלשון תמיהה: "הלא בעולם הזה שייך לומר שנסתלק אחד מדייני הבית-דין וצריכים למלא מקומו, אבל שם בעולם הנשמות, לא שייך דבר כזה, ומה הכוונה שחסר פתאום אחד מחברי הבית-דין?". ולא ענה הרה"ק כלום על דבריה, ואמר לשליח: " בגמרא (נדרים סד:) מבואר שסומא חשוב כמת, ועל-ידי זה יכול להיות השר שלום סגי-נהור, ויהיה גם כן ויהיה גם שם למעלה כחבר בבית-דין של מעלה".

ולפני שהלך השליח מלפניו, שאל להרה"ק מנשכיז זיע"א: "מה התשובה לשאלת הרבנית? הרי שאלה שאלה טובה!". ואמר לו הרה"ק: "היה שם אחד בבית-דין של מעלה, שאחד מנכדיו לאחר הרבה דורות נטה מדרך הישר, ולכן העבירוהו עכשיו מהבית-דין של מעלה".

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מדי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

הרב עמרם אבורביע זצ"ל - נולד בטטואן שבמרוקו הספרדית ב-י"ז אדר ה'תרנ"ב (1892). בילדותו בטטואן למד בבית"מ של אביו 'מדרש שלמה'. עלה לארץ בשנת ה'תרס"ו (1906) בהיותו כבן 14. למד בישיבת 'טובי ישבעו' של עדת המערביים ולאחר מכן בישיבת 'פורת יוסף'.

שילב רבנות ומלאכה. עסק בהוצאה לאור של ספרי קודש עם שותפו ר' יוסף שלוש (ראש עדת המערביים בירושלים) במקביל שימש כר"מ בישיבת "פורת יוסף" שבעיר העתיקה ומגיד שיעור בישיבת "שערי ציון" מיסודו של ר' בן ציון מאיר חי עוזיאל, שמינהו כרב שכונת הנחלאת בירושלים. שימש גם כשוחט ובודק. כשלושים שנה שימש דיין בהרכב ביה"ד של עדת המערביים בירושלים, בראשות ר' בן ציון אברהם קואינקה. בשנת ה'תר"פ (1920) נמנה עם מייסדי שכונת בית וגן בירושלים. בשנת תרפ"ז (1927) יזם את בניית ביה"כ "אור זרוע" בשכונת נחלאת, שכלל בית מדרש בראשותו.

בשנת ה'תרפ"ט (1929) נבחר לוועד הפועל של עדת המערבים ודאג למילוי צרכיהם המרובים של בני העדה שהיו במצוקה קשה, לרווחתם ולכלכלתם. בשנת ה'תשי"א (1951) נבחר לשמש כרב ראשי לעדה הספרדית בפתח תקווה (במקומו של ר' עבדיה הדאיה), וביתו היה פתוח בפניהם בכל שעות היממה. שימש גם כחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל ויו"ר המועצה הארצית של ארגון רבני עדות המזרח. הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א, ששימש כחבר בבית דינו של רבנו, **נהג לשלוח את בניו לנשק ידי ר' עמרם, באומרו שאיש קדוש הוא**. שמו נקבע לדורות באמצעות רחובות בערים ירושלים, פתח תקווה, בשכונת עין-גנים. בית-מדרש בבאר שבע. בעל יראת ה'. גאון בתורה. בעל חסד. ענוותן מופלא. חונן עניים ומתעסק בגמילות חסדים, גם כשמצבו הכלכלי היה קשה. נפטר ב-ז' טבת תשכ"ז (1966). חי כ-75 שנים. ציונו בבית העלמין סגולה בפתח תקווה.

אביו: ר' שלמה. **אמו:** מרת יוכבד. **מרבתי:** ר' יוסף חיים הכהן (ראב"ד ונשיא של עדת המערביים בירושלים).
מספריו: **נתיבי עם** - מנהגי ירושלים ובית אל עם בירורי הלכות על סדר ארבעת חלקי ש"ע ודרשות בהלכה ואגדה
אשתו: מרת רבקה (בתו של ר' יוסף חיים הכהן ונולדו להם חמישה בנים ובת).

להלן סיפור מופלא שהובא ע"י נכדו, ר' דניאל אביבי שיש בו כדי ללמדנו מהו שכרה של מצוות החסד. המעשה התרחש בעיר העתיקה בירושלים עם רבנו, בחצות היום של ערב פסח ה'ר"ץ ולהלן הסיפור מפי הרב: "בהיותי בדרך לתנור האפיה, בכדי לאפות כמנהגי מצוות "אחר חצות" לליל הסדר. פגשתי שוטר ערבי, האוחז בידו ת"ח עני ודל המוכר לי, לשאלתי מסר לי השוטר כי הלה נדון למאסר ע"י ביהמ"ש על אי תשלום חוב, לבעל ביתו, בעד דמי שכירות דירה לכמה שנים. **התלמיד חכם אמר כי הובטח לו ע"י בעל חובו כי אם יפנה את הדירה, יוותר לו על חוב. אולם לאחר שהוא עזב את הדירה הגיש בעה"ב נגדו תביעה לביהמ"ש והוא חויב בתשלום החוב**."

"היות שלא היה ברשותו סכום הכסף הנדרש, הובל התלמיד חכם לבית האסורים כשהוא רועד כקנה נידף וכמעט שפרחה נשמתו מרב אימה. ביקשתי מן השוטר שישחרר אותו ואני אהיה ערב בעדו. השוטר נאות לבקשתי ושחרר את האסיר, לאחר שהבטחתי, כי אאסוף את הכסף הדרוש לתשלום החוב מבעלי החנויות, משך זמן קצר. וכך התחלתי לקבץ על יד ברחוב היהודים, כשהשוטר אינו מש ממני, החנות הראשונה אליה פנינו הייתה של חכם בכור נסים זצ"ל, אשר נתן לי את מלוא הסכום שהטלתי עליו. וכך עברנו מחנות לחנות. היו שנתנו בחפץ לב, והיו שביקשו ממנו לחזור יותר מאוחר. כשהגעתי לסוף רחוב היהודים, **העיר לי השוטר, שנותן רק עוד זמן מועט, וטרם הספקנו לקבץ אפילו חמישית מהסכום הדרוש**. עניתי לו בערבית, כי ישועת ה' כהרף עין יבטח בה' ויראה נפלאות הבורא."

"טרם כליתי לדבר נגשו אלינו זוג יהודים, כנראה תיירים מאמריקה, ושאלונו, כיצד ללכת לכותל המערבי, אמרתי ליהודי, כי קודם כל יצטרף אלינו במצוות התרת אסורים של יהודי בער"פ. **היהודי הנדיב הוציא תיכף המחאה על כל הסכום במלואו**. השוטר הערבי כשראה זאת השתומם והתפעל מאד ממראה עיניו ומרוב התרגשות אמר: 'עתה ידעתי כי איש אלקים קדוש אתה'. **למרות קוצר הזמן לא מיהרתי לאפות את המצוות אלא חיזרתי על פתחי החנויות שבקשו ממני לחזור, אספתי עוד סכום כסף נכבד, שאותו מסרתי מיד לידי התלמיד חכם המשוחרר על מנת שיחוג את החג בשמחה**."

"שלוש שנים לאחר מכן, ביום בהיר אחד בעברי ברח' היהודים ראיתי איש נכבד מצפה לי בחנותו של החכם בכור נסים, אותה חנות בה התחלתי לערוך בה את המגבית, שהפציר בי לספר לו בפרוטרוט אותו מעשה. כשעיניו זולגות דמעות סיפר חלום נורא שראה בלילה, ובו חזה, כי אישים נכבדים מאד לקחו אותו עימם והראו לו מקום מנוחתו בגן-עדן, הוא התפעל מאד מיופי המקום ומהדרתו, אולם בצאתו מן החופה השמורה לו ראה לידה חופה יפה ומהודרת ממנה, ואיש אינו חוסה בצילה. שאל את מלוו: 'למי מיועדת חופה נהדרת זו?' **השיבו לו, כי היא שמורה לרבי עמרם**."

"הוא ראה עצמו כנפגע ושאל: 'האם ישנו משוא פנים עמכם? הלא ר' עמרם עודנו צעיר לימים ואני כבר זקנתי ובכל ימי עשיתי מעשים טובים, קיימתי מצוות רבות, נתתי לצדקה יותר מכפי יכולתי, ולכן תמה אני, היות שאין אני מתאר לעצמו שהוא הספיק לעשות כל-כך הרבה צדקות כמוני, השיבו לו, **כי לפני שלוש שנים הציל יהודי מבית האסורים בערב פסח, ובזכות כך תעמוד חופה נהדרת זו לרשותו**. עד-כאן החלום.

'ומעתה', ממשיך האיש, 'ברצוני לדעת, אם זה נכון, אז בדעותא דלבא אני מוכן למקום שיועד לי בשכונתך'. בעל החנות שהאזין לשיחתנו קפץ ואמר: "אני יודע כי כל העניין אמת לאמיתה וממני החלו לגבות כסף לפדיון". כשנודע לו נאמנה, כי החלום אמת נשא עיניו למרום בהתלהבות שבקדושה ואמר: **'מוכן אני לקבל את מנת חלקי בשמחה ובששון'**.

"באותו זמן גרתי בשכונת בית-וגן, וביום א' של חול המועד פסח באותה שנה יצאתי לערוך קניות בשוק מחנה יהודה, כשהגעתי לשוק שכחתי מטרת בואי וללא סיבה עליתי לאוטובוס הנוסע לשער יפו. כשירדתי בשער יפו, נזכרתי לפתע כי עליי לחזור מהרה לביתי עם מצרכי המזון, אולם אז ראיתי לפני את הלווית של אותו נכבד שהיה גר ברחוב הנוצרים, סמוך לשוק הביזר, חתנו מר ד.ש. שאל אותי: 'מניין נודע לך על פטירתו של חותני? וכי בקשתו לפני פטירתו הייתה, שאתה תהיה נוכח בהלוויתו. אולם, היות שידענו כי הנך גר בבית וגן לא רצינו לגרום לך טרחה'. עניתי לו: 'ה' הוא שהביאני הלום על מנת להשתתף בהלווייתו של הנכבד הנזכר'."

להלן סיפור מופלא ביותר המעובד מ'עמודי השלום', ויש בו כדי ללמדנו מהי מעלת החסד וכי מדה כנגד מדה לא בטלה מן העולם. ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה: אנחנו שלושה אחים עובדים ביחד, יש לנו עסק מוצלח מאד במיאמי וברוך ה' אנחנו מאושרים. בילדותנו עברנו חיים קשים מאד, היינו ילדים כשאמנו היקרה נפטרה לאחר מחלה קשה, אבינו ז"ל לא הסכים להתחתן שנית מכיוון שהוא חשש שלא יהא באפשרותו להתמסר אלינו, או שחלילה וחס 'אמא חורגת' תכביד עלינו.

מצבו הכלכלי של אבא הלך והתדרדר מיום ליום היו ימים שבקושי היה מה לאכול ותמיד אבא היה מעודד ומחבק ומנשק אותנו ואומר: "אל תדאגו! יבואו ימים יותר טובים! בעז"ה יהיה בסדר". כל כך אהבנו את אבא ונזהרנו מאד, שלא להכאיב לו, כך שגם אם עדיין לא שבענו, מעולם לא ביקשנו תוספת כיון שחששנו, שאולי אין מספיק אוכל, והוא חלילה יצטער מכך.

יום אחד אחי הקטן העיר אותי מהשינה ואמר לי, שהוא רעב ואינו יכול להירדם, התלבשתי מיד ואמרתי לו: "אני הולך להביא לך אוכל", וכך כשאבא רדום יצאתי מהבית ונקשתי על דלת השכן הגלמוד, שהדעזע לשמוע על מצבנו ונתן לי מיד לחם וממרח שוקולד להשקיט את רעבוננו של אחי, שלשמחתו לא היה גבול.

למחרת הוא פגש אותי בחצר ולאחר ששמע את תשובתי הנוראות על שאלותיו, הוא חיבק אותי חזק ואמר לי: "מהיום ואילך לא יחסר לכם כלום בבית! יהיה לכם כל טוב!". ואכן כך היה! הוא היה נכנס אלינו לבית עם סלים מלאים קניות והיה אומר לאבא: "יש אנשים שתורמים לי, ואני לא צריך כל כך הרבה".

אבא תמיד שמח לקבל את המצרכים, ומאז לא היה חסר לנו דבר. באחד הימים כשהוא הבין שאנחנו הולכים כחצי שעה ברגל לבית הספר, הוא נכנס אלינו בערב ונתן לאבא את המפתחות של הרכב שלו ואמר: "אני לא צריך את הרכב, אני עובד כאן קרוב, אבל אתה עם ילדים ואני בטוח, שאתה צריך רכב, אז קח אותו בינתיים".

כך במשך יותר משנתיים הרכב שלו היה צמוד אלינו, ויצא לנו לראות אותו הרבה פעמים עומד וממתין בתחנת אוטובוס. הרבה מאד פעמים הוא היה נכנס לביתנו רק כדי לשחק איתנו או להצחיק אותנו ותמיד היה מביא איתו ממתקים או קניות ונותן לנו את ההרגשה הכי טובה.

אהבנו אותו מאד מאד, הוא היה האבא השני שלנו, לפעמים הוא ואבא היו מבשלים במטבח ובאותן שעות היינו מאושרים לראות את שניהם ביחד. מעולם הוא לא סירב לנו, תמיד הוא עשה מה שביקשנו, ולכן גם כשביקשנו ממנו לפעמים לישון אצלנו, הוא היה רץ מיד להביא מברשת שיניים ופיג'מה כדי לישון אצלנו. כך זה נמשך במשך כמה שנים, הוא פשוט היה הנחמה שלנו על האמא האהובה שנפטרה, **עד שהגיע אותו יום מר ונמהר שגם אבא חלה, ולאחר תקופה קצרה התבקש אף הוא לבית-עולמו.** אבל אז כבר לא היינו ילדים, ועם כל הכאב הגדול היינו בוגרים חזקים ומחושלים לעמוד בכך.

בגיל 32 קיבלתי הצעת עבודה במיאמי הבטחתי לאחי הקטנים שאטוס לתקופה קצרה ואבדוק אם כדאי לחזור ולקחתם איתי. לאחר חודשיים חזרתי לארץ עם תכנית ברורה לפתוח עסק עצמאי בחו"ל אך לא היה לי שקל, וכשאמרתי זאת לאבא הלא ביולוגי שלי, מיד הוא אמר: "אני סומך עליך, אני בטוח שתצליח! לכן בשמחה אתן לך כסף".

תוך שלושה שבועות היו לי כרטיסי טיסה לי ולאחי עם סכום כסף לא קטן שהעניק לי השכן הנפלא וכך הגעתי למיאמי, ופתחתי את העסק הנפלא שאני רואה בו ב"ה הרבה מאד ברכה. אני רואה חובה להדגיש שהאחים שלי אינם עובדים אצלי אלא עובדים איתי, כבר ביום הראשון הבהרתי להם שאנחנו שותפים לכל דבר, ואני בטוח שההרגשה הטובה הזאת היא גורם ההצלחה.

כמובן, שמרנו על קשר רציף עם ה"אבא" בארץ, התקשרנו אליו מידי יום ביומו, גם כשהיינו עסוקים מאד. לפני כחודשיים הוא אמר לנו שיש לו כאבים חזקים בבטן, ביקשנו ממנו שיעשה בדיקות מקיפות ויודיע לנו מה קורה. אחי ואני נכנסנו למתח נוראי, לא היינו מסוגלים לאכול ואף לא להירדם בלילה.

נשברנו מאד כשנודע לנו לאחר כמה ימים שיש לו גידול (ב"מ). השארתי את אחי בעסק וחזרתי מיד לארץ, שכרתי את טובי הרופאים שהחליטו לנתחו תוך כמה ימים. יום לפני הניתוח עליתי לקברם של הוריי ובכיתי כתינוק ואמרתי להם, שהם חייבים להתפלל עליו בשמיים שיהיה בריא בזכות כל מה שהוא עשה למעננו. לא נרגעתי עד שאמרתי למי שאמר והיה העולם: "אתה יכול לקחת אבא ואמא בנפרד, אבל האדם הזה הוא גם אבא וגם אמא שלנו, אני מבקש ממך שתשאיר לנו אותו!"

חזרתי לבית הרפואה בהרגשה מאד טובה, והוא שמח מאד, כשסיפרתי לו שהתפללתי עליו בקברם של הורי ז"ל. כשהגעתי אליו להיות איתו ביום הניתוח הייתי המום לראותו מחכה לי בפתח המעלית, ומיד כשיצאתי ממנה, הוא חיבק אותי חזק ואמר לי: "תשמע טוב! אבא שלך בא אלי בלילה בחלום ואמר לי: 'תבטל את הניתוח. אתה בריא!'".

כשאני עדיין המום הוא הוסיף ואמר: "נעלמו לי כל הכאבים אני מרגיש מצוין!". גם הרופאים שלא האמינו לדבריו, ביקשו לבדוקו שוב יצאו אלינו עם תוצאות הבדיקות ואמרו: "אנחנו לא מבינים אבל הגידול נעלם!" **אלו היו דקות של אושר, שאי אפשר לתאר במילים!!!**

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אמנון בן עליזה ז"ל</p>	<p>לע"נ תמצ"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>
--	-----------------------	---	---